

Podaj mi dłoń, Zbawicielu kochany

368

Capo 1:

G
As

C
Des

G
As

G
As

D
Es

G
As

1. Po - daj mi dłoń, Zba - wi - cie - lu ko - cha - ny; trzy - maj mię i nie
2. Po - daj mi dłoń, cho - ciał już nic nie wi - dzie. Ciem - ność tyl - ko i
3. Po - daj mi dłoń! Wnet ko - niec blis - ki bę - dzie. Ja i - dę z To - bą
4. Po - daj mi dłoń i pro - wadź do oj - czyz - ny, któ - rą mi Oj - ciec

D
Es

A7
B7

D
Es

D7
Es7

G
As

C
Des

G
As

C
Des

pusz - czaj ni - gdy mnie. Daj ła - skę mi, chcę wier - nym być u -
ciem - na, ciem - na noc, gdy wal - cząc ja Get - se - ma - ne prze -
tam na Gol - go - tę; tam, gdzie po - wło - ka cia - ła wzię - ta
z łas - ki swo - jej da. Tęs - kno - tą mo - ją sy - oń - skie wy -

G
As

D
Es

G
As

D7
Es7

G
As

C
Des

a
b

G
As

D
Es

D7
Es7

G
As

zna - ny, aż przyj - dę tam, gdzie Oj - ciec cze - ka mnie.
cho - dzie, te - dy mnie trzy - maj przez Twą wiel - ką moc.
bę - dzie; po - sił mnie tam, bo chwi - le cięż - kie te.
ży - ny. Tam uj - rzę Go, któ - re - go mi, - łu - ję.